

SODBA PETAN ZOPER REPUBLIKO SLOVENIJO

SVET EVROPE

EVROPSKO SODIŠČE ZA ČLOVEKOVE PRAVICE

TRETJA SEKCIJA

(Pritožba št. 66819/01)

SODBA

V STRASBOURGU

9. novembra 2006

Sodba bo postala dokončna v skladu z določbami iz 2. odstavka 44. člena Konvencije. Lahko je predmet tehničnih popravkov.

V zadevi Petan proti Republiki Sloveniji

je Evropsko sodišče za človekove pravice (tretji oddelek) na seji senata v sestavi:

g. J. Hedigan, predsednik,

g. B.M. Zupančič,

g. C. Bîrsan,

ga. A. Gyulumyan,

g. E. Myjer,

g. David Thór Björgvinsson,

ga. I. Berro-Lefevre, sodniki,

in g. V. Berger, sodni tajnik oddelka,

po obravnavi na nejavni seji dne 19. oktobra 2006

izreklo naslednjo sodbo, ki je bila sprejeta istega dne:

POSTOPEK

1. Zadeva je bila sprožena s pritožbo (št. 66819/01), ki jo je na podlagi 34. člena Konvencije za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin («Konvencija») dne 23. maja 2000 proti Republiki Sloveniji vložila njena državljanka, ga. Danijela Petan («pritožnica»).

2. Pritožnico je zastopal odvetnik N. Grgurevič. Slovensko vlado («vlada») je zastopal njen predstavnik g. L. Bembič, generalni državni pravobranilec.

3. Pritožnica je na podlagi 1. odstavka 6. člena Konvencije zatrjevala, da je trajanje postopkov pred domačimi sodišči, v katerih je bila udeležena kot stranka, predolgo.

4. Sodišče je dne 9. junija 2005 odločilo, da o pritožbi glede trajanja postopka obvesti vlado. Na podlagi 3. odstavka 29. člena je odločilo, da bo hkrati odločalo o sprejemljivosti in vsebini zadeve.

DEJSTVA

5 . Pritožnica Danijela Petan je slovenska državljanka, rojena leta 1938, in prebiva v Mariboru.

Dejstva v zadevi, kot sta jih navedli stranki, je mogoče povzeti v naslednjih točkah.

1. Ozadje zadeve

6. Dne 28. novembra 1990 je delodajalec, podjetje Z., pritožnici podal odpoved delovnega razmerja. Pritožnica je zoper omenjeno podjetje sprožila postopek pred sodiščem združenega dela (nekdanje poimenovanje). Dne 21. maja 1991 je sodišče izdalo sodbo, v kateri je ugodilo pritožničinemu zahtevku. Njen bivši delodajalec je vložil pritožbo. Dne 29. aprila 1993 je Republiško sodišče združenega dela (nekdanje poimenovanje) potrdilo prvostopenjsko sodbo.

7. Poleg tega sta leta 1991 direktor podjetja Z. in podjetje H. Z., pravni naslednik prvega podjetja, zoper pritožnico podala kazensko ovadbo zaradi kaznivega dejanja napada na čast in dobro ime. Ena ovadba je bila umaknjena, dne 3. junija 1993 pa je Temeljno sodišče v Ljubljani (nekdanje poimenovanje) zavrglo tudi drugo ovadbo. Po vloženi pritožbi je dne 18. novembra 1993 višje sodišče potrdilo sodbo prvostopenjskega sodišča.

8. Dne 27. decembra 1993 je pritožnica od bivšega delodajalca zahtevala izplačilo nadomestila za škodo, vendar ji ta ni ugodil.

2. Prvi postopek

(i) Postopek pred civilnimi in ustavnim sodiščem

9. Dne 3. maja 1994 je pritožnica prek svojega odvetnika pred Temeljnim sodiščem v Mariboru (nekdanje poimenovanje) zoper podjetje Z., svojega bivšega delodajalca, in podjetje H. Z. vložila tožbo, v kateri je kot nadomestilo za nepremoženjsko škodo, ki ji je bila povzročena z odpovedjo delovnega razmerja, zahtevala 100.000 nemških mark (DEM). Med drugim je predlagala prenos pristojnosti za obravnavo njene zadeve na drugo sodišče in oprostitev plačila stroškov postopka.

10. Dne 2. junija 1994 je Vrhovno sodišče odločilo, da se pristojnost za obravnavo njene zadeve prenese na Temeljno sodišče v Celju. To je dne 24. junija 1994 prejelo spis in ga nato odstopilo enoti v Slovenskih Konjicah.

11. Dne 13. junija 1994 je sodnik toženo stranko pozval, naj odgovori na pritožničin zahtevek, kar je ta storila dne 2. septembra 1994. Dne 19. septembra 1994 je sodišče odgovor poslalo pritožnici. Dne 16. novembra 1994 je ta predložila pripravljalno vlogo.

12. Dne 10. januarja 1995 je bila po reorganizaciji sodnega sistema zadeva prenesena na Okrožno sodišče (novo poimenovanje) v Celju.

13. Dne 1. marca 1995 se je pritožničin odvetnik obrnil na sodišče v Slovenskih Konjicah. Nato je dne 4. aprila 1995 pritožnica predlagala, da se spis prenese v Celje. Dne 21. aprila 1995 je dobila obvestilo, da je zadeva že v pristojnosti Okrožnega sodišča v Celju.

14. Dne 4. maja 1995 je pritožnica predsedniku Višjega sodišča v Celju predlagala pospešitev postopka. Dne 15. maja 1995 jo je slednji obvestil, da njena zadeva nima prednostnega značaja.

15. Dne 2. oktobra 1996 je sodišče v odsotnosti tožene stranke opravilo narok.

16. Dne 5. oktobra je pritožnica sama opredelila svoj zahtevek. Dne 13. novembra

1996 je v ta namen predložil pripravljalno vlogo tudi njen pooblaščenec ter zahtevek razširil na plačilo nadomestila za premoženjsko škodo.

17. Dne 21. novembra 1996 je sodišče imenovalo izvedenca psihiatra, ki je svoje izvedeniško mnenje predložil dne 14. decembra 1996.

18. Dne 22. januarja 1997 je tožena stranka predložila pripravljalno vlogo.

19. Dne 31. januarja 1997 je Okrožno sodišče v Celju Delovno sodišče (novo poimenovanje) v Mariboru zaprosilo, da mu pošlje spis iz postopka v zvezi z odpovedjo delovnega razmerja. Dne 11. februarja 1997 je delovno sodišče okrožnega obvestilo, da je spis odstopilo višjemu delovnemu in socialnemu sodišču.

20. Dne 8. januarja 1998 je pritožnica sodniku predlagala, naj opravi narok.

21. Dne 10. januarja 1998 je bila zadeva dodeljena drugemu sodniku.

22. Dne 12. februarja in 14. maja 1998 je pritožnica na Ministrstvo za pravosodje vložila nadzorstveni pritožbi.

23. Poleg tega je dne 15. novembra 1996 pritožnica sprožila še en odškodninski spor (odstavek 60 spodaj) in predlagala združitev obeh postopkov.

24. Dne 22. junija 1998 sta na naroku pred Okrožnim sodiščem v Celju stranki soglašali, da se zadeva odstopi v obravnavo sodniku posamezniku. Sodišče je prav tako odločilo, da ne bo združilo postopkov. Poleg tega je pritožničin pooblaščenec predlagal izdajo vmesne sodbe v zvezi s podlago odškodninskega zahtevka.

25. Dne 23. junija 1998 je pritožnica sama spremenila svoj odškodninski zahtevek v višini 100.000 DEM in zahtevani znesek zvišala za 50.000 DEM. Dne 26. junija 1998 je sodnik na pritožničin predlog delovno sodišče zaprosil, da mu pošlje spis iz delovnega postopka.

26. Dne 29. junija 1998 je pritožnica v zapisnik obravnave vnesla popravke in predlagala, da pri obravnavi zadeve sodelujejo porotniki.

27. Dne 2. julija in 15. oktobra 1998 je tožeča stranka predložila zahtevano gradivo.

28. Dne 26. oktobra 1998 je pritožnica predsedniku Okrožnega sodišča v Celju predlagala pospešitev postopka in izdajo vmesne sodbe.

29. Dne 12. novembra 1998 je sodnik predsednika sodišča obvestil, da vmesne sodbe ni izdal zaradi sprememb, ki jih je predložila pritožnica, ter zaradi njenega predloga, da naj v zadevi sodelujejo porotniki.

30. Dne 30. novembra 1998 je okrožno sodišče po opravljenem naroku zavrnilo del pritožničinega zahtevka, ki se je nanašal na nepremoženjsko škodo v višini 100.000 DEM, kar pa zadeva obravnavo dela zahtevka v zvezi s premoženjsko škodo, se je razglasilo za nepristojnega. Ta del zahtevka se je odločilo odstopiti Delovnemu sodišču v Mariboru.

31. Dne 10. decembra 1998 je pritožnica na Ministrstvo za pravosodje vložila še eno nadzorstveno pritožbo, v kateri se je pritožila zoper sodnika, ki je njen spis odstopil enoti v Slovenskih Konjicah.

32. Dne 18. januarja 1999 je pritožnica vložila pritožbo zoper sodbo z dne 30. novembra 1998.

33. Poleg tega je dne 27. januarja 1999 predsednika Vrhovnega sodišča zaprosila za posredovanje v postopku. Dne 29. januarja 1999, 16. februarja 1999 in 26. februarja 1999 se je obrnila tudi na Ustavno sodišče.

34. Dne 3. maja 1999 je Okrožno sodišče v Celju z dopolnilno sodbo zavrnilo tudi

preostali del zahtevka v zvezi z nepremoženjsko škodo v višini 50.000 DEM. Dne 17. junija 1999 je pritožnica vložila pritožbo.

35. Dne 5. maja 1999 je pritožnica na predsednika Vrhovnega sodišča naslovila še eno nadzorstveno pritožbo in predlagala prenos spisa pred sodišče v Ljubljani. Dne 19. junija 1999 se je pritožila tudi pri predsedniku Slovenskega sodniškega društva. Poleg tega je dne 29. oktobra 1999 za posredovanje v postopku zaprosila tudi varuha za človekove pravice. Dne 10. maja in 15. junija 2000 se je ponovno pritožila na Ministrstvo za pravosodje. Dne 3. avgusta 2000 je na Državno tožilstvo naslovila predlog za uvedbo disciplinskega postopka zoper sodnike celjskega Okrožnega sodišča. Vsi navedeni organi so ji odgovorili, da njenim predlogom ne morejo ugoditi.

36. Dne 24. maja 2000 je višje sodišče zavrnilo pritožbi zoper sodbi z dne 30. novembra 1998 in 3. maja 1999. Pritožnica je na Vrhovno sodišče vložila predlog za revizijo.

37. Dne 29. septembra 2000 je Okrožnemu sodišču v Celju predlagala pospešitev postopka v zvezi z zahtevkom za nadomestilo premoženjske škode.

38. Dne 17. oktobra 2000 je sodnik okrožnega sodišča v zvezi z morebitno vložitvijo zahteve za varstvo zakonitosti tožilstvu predal prvostopenjski sodbi in druge sklepe.

39. Istega dne je okrožno sodišče pritožnico pozvalo k plačilu stroškov postopka. Pritožnica je odgovorila, da odklanja plačilo teh stroškov.

40. Dne 6. novembra 2000 je pritožnica prejela opomin za plačilo stroškov v zvezi z revizijskim postopkom.

41. Dne 24. novembra 2000 je sodnik odredil izvršbo plačilnega naloga. Pritožnica je vložila pritožbo.

42. Dne 15. decembra 2000 je pritožnica na Ustavno sodišče naslovila pritožbo, v kateri se je pritožila zaradi trajanja postopka.

43. Dne 22. januarja 2001 je Ministrstvo za finance, Urad v Mariboru, pritožnici naložilo plačilo dolga. Dne 5. februarja 2001 je vložila pritožbo.

44. Dne 27. marca 2001 je Ustavno sodišče zavrglo pritožnično pritožbo v zvezi s trajanjem postopka.

45. Vrhovno sodišče je s sodbo z dne 25. oktobra 2001 zavrnilo predlog za revizijo. Dne 20. decembra 2001 je bila sodba vročena pritožničinemu pooblaščenču.

46. Dne 19. februarja 2002 je pritožnica prek svojega odvetnika pred Ustavnim sodiščem vložila ustavno pritožbo zoper sodbo Vrhovnega sodišča.

47. Dne 22. julija 2002 je ministrstvo za finance ugodilo pritožničini pritožbi zoper sklep z dne 22. januarja 2001.

48. Dne 7. aprila 2003 je Ustavno sodišče njeno pritožbo zavrglo kot prepozno.

49. Končno je dne 6. junija 2005 pritožnica od Zavarovalnice Triglav zahtevala plačilo 25.000.000 SIT iz naslova neustreznega ravnanja njenega odvetnika, zlasti kar zadeva prepozno vloženo ustavno pritožbo.

(ii) Postopek pred delovnimi in socialnimi sodišči

50. Dne 26. maja 2000 je Delovno in socialno sodišče v Mariboru zaprosilo Okrožno sodišče v Celju, da mu pošlje spis.

51. Dne 5. oktobra 2000 je delovno sodišče pritožnico obvestilo, da je dne 4. oktobra 2000 pridobilo spis.

52. Meseca septembra in novembra 2001 so bili opravljeni naroki.
53. Dne 3. marca 2005 je pritožnica predložila pripravljeno vlogo.
54. Dne 14. marca 2005 je mariborsko Delovno sodišče po opravljenem naroku zavrnilo njen zahtevek.
55. Dne 23. marca 2005 je Delovno sodišče v Mariboru zavrnilo predlog za predodelitev spisa drugemu sodniku. Dne 14. aprila 2005 je pritožnica vložila pritožbo.
56. Dne 18. aprila 2005 se je pritožila na Ministrstvo za pravosodje.
57. Dne 28. septembra 2005 je Ministrstvo za pravosodje na podlagi pritožnične pritožbe Višje delovno in socialno sodišče v Mariboru pozvalo, da mu posreduje podatke o stanju njenega postopka.
58. Dne 8. decembra 2005 je Višje delovno in socialno sodišče v Mariboru ugodilo pritožnični pritožbi in zadevo vrnilo na prvo stopnjo. Dne 12. januarja 2006 je pritožnica vložila ugovor zoper slednjo odločitev.
59. Postopek še traja.

3. Drugi postopek

60. Dne 15. novembra 1996 je pritožnica zoper direktorja podjetja Z. in podjetje H. Z. vložila še eno tožbo za nadomestilo škode. Zaradi duševnih bolečin, ki jih je utrpela kot posledico proti njej vložene kazenske ovadbe leta 1991, je od toženih strank zahtevala odškodnino v višini 2.100.000 SIT.
61. Sodišču je med drugim predlagala, naj se ta postopek združi s tistim, ki se je pričel dne 3. maja 1994, in da se pristojnost prenese na Okrožno sodišče v Celju.
62. Dne 17. decembra 1996 je bil spis poslan Vrhovnemu sodišču. Dne 15. januarja 1997 je to odločilo, da se zadeva odstopi v obravnavo sodišču v Celju.
63. Dne 11. marca 1997 je bila pritožnica pozvana, naj dopolni svoj predlog za oprostitev plačila stroškov postopka, kar je storila dne 13. marca 1997. Dne 3. aprila 1997 je predlagala prednostno obravnavo zadeve.
64. Dne 13. oktobra 1997 je sodnik okrožnega sodišča Okrožno sodišče v Ljubljani zaprosil, da mu pošlje kazenski spis.
65. Med drugim je v okviru prvega postopka Okrožno sodišče v Celju dne 22. junija 1998 na naroku odločilo, da se postopka ne združita.
66. Dne 28. avgusta 2000 je sodnik predsednikovo pisarno obvestil, da zadeve ne more obravnavati, ker se drugi spis nahaja na Vrhovnem sodišču. Omenjeno stanje je prenehalo leta 2001.
67. Dne 7. aprila 2003 je bil razpisan narok, in sicer za 14. maj 2003.
68. Dne 13. maja 2003 je pritožnica svoj zahtevek zvišala za 4.000.000 SIT.
69. Dne 14. maja 2003 je bil opravljen narok. Sodnik se je seznanil s spisi iz drugih postopkov, ki jih je bodisi sprožila pritožnica ali pa so bili sproženi zoper njo. Zaradi odsotnosti tožene stranke je bil razpisan nov narok.
70. Dne 20. junija 2003 je Okrožno sodišče v Celju po opravljenem naroku zavrnilo zahtevek. Pritožnica je vložila pritožbo in predlagala, da se zadeva prenese na drugo višje sodišče.
71. Poleg tega je dne 25. marca 2005 pritožnica pred Višjim sodiščem v Celju vložila pritožbo.
72. Dne 7. aprila 2005 je Vrhovno sodišče zavrnilo predlog za prenos pristojnosti na drugo sodišče.
73. Dne 8. septembra 2005 je višje sodišče zavrnilo njeno pritožbo.

74. Dne 19. oktobra 2005 je pritožnica pred Vrhovnim sodiščem vložila predlog za revizijo.

75. Postopek še traja.

PRAVO

I. ZATRJEVANA KRŠITEV 1. ODSTAVKA 6. ČLENA KONVENCIJE

76. Pritožnica se je pritožila zaradi predolgega trajanja postopkov. Sklicevala se je na 1. odstavek 6. člena Konvencije, ki določa:

»Vsakdo ima pravico, da o njegovih civilnih pravicah in obveznostih (...) v razumnem roku odloča (...) sodišče.»

A. Sprejemljivost

77. Vlada se je sklicevala na neizčrpanje domačih pravnih sredstev.

78. Pritožnica je temu ugovarjala z navedbo, da pravna sredstva, ki jih je imela na voljo, niso bila učinkovita.

79. Sodišče ugotavlja, da je ta pritožba podobna zadevama Belinger in Lukenda (Belinger proti Sloveniji (odl.), št. 42320/98, z dne 2. oktobra 2001, in Lukenda proti Sloveniji, št. 23032/02, z dne 6. oktobra 2005). V teh zadevah je Sodišče zavrnilo vladin ugovor neizčrpanja domačih pravnih sredstev, saj je ocenilo, da sredstva, ki so jih imeli pritožniki na voljo, niso bila učinkovita. Sodišče ponovno poudarja, da je v sodbi v zadevi Lukenda proti Sloveniji ugotovilo, da predstavlja kršitev pravice do sojenja v razumnem roku sistemski problem, ki izhaja iz neustrezne zakonodaje ter pomanjkljive učinkovitosti v delovanju sodnega sistema.

80. V tej zadevi Sodišče meni, da vlada ni predložila nobenega prepričljivega dokaza, na podlagi katerega bi bilo mogoče razlikovati med obravnavano in predhodnimi zadevami in tako odstopiti od ustaljene sodne prakse.

81. Zato Sodišče ugotavlja, da pritožba ni očitno neutemeljena v smislu 3. odstavka 35. člena Konvencije. Poleg tega je ni mogoče razglasiti za nesprejemljivo na nobeni drugi podlagi. Pritožba se torej sprejme v obravnavo.

B. Vsebina

76. Kar zadeva prvi postopek, je doba, ki jo je treba upoštevati, začela teči 28. junija 1994, na dan, ko je v Sloveniji pričela veljati Konvencija. Postopek se je zaključil dne 20. decembra 2001, ko je bila pritožnici vročena odločitev Vrhovnega sodišča. Postopek na treh sodnih instancah je torej trajal približno sedem let in šest mesecev.

Kar zadeva del postopka, ki je bil prenesen pred delovna in socialna sodišča, se ta še ni zaključil. Od 30. novembra 1998, ko se je Okrožno sodišče v Celju razglasilo za nepristojnega odločati o zadevi in odredilo, da se spis odstopi delovnim in socialnim sodiščem, postopek na treh sodnih instancah traja približno sedem let in

deset mesecev.

77. Kar zadeva drugi postopek, je doba, ki jo je treba upoštevati, začela teči 15. novembra 1996, na dan, ko je pritožnica sprožila spor pred Okrožnim sodiščem v Mariboru, in še vedno teče. Postopek na treh sodnih instancah torej traja približno devet let in enajst mesecev.

78. Sodišče ponovno poudarja, da je treba razumnost trajanja postopka presojati glede na okoliščine zadeve in ob upoštevanju naslednjih meril: zapletenosti zadeve, ravnanja pritožnika in pristojnih organov ter pomena, ki ga ima zadeva za pritožnika (glej, med drugim, sodbo v zadevi Frydlender proti Franciji, [VS], št. 30979/96, odstavek 43, ESČP 2000-VII).

79. Vlada zatrjuje, da zadevni postopki izkazujejo določeno pravno in dejansko zapletenost. Poleg tega so morala sodišča preučiti tudi spise iz drugih postopkov, ki jih je sprožila pritožnica ali pa so bili sproženi zoper njo. Tudi sama pritožnica naj bi z več predlogi za prenos pristojnosti in predodelitev spisa, vlaganji nadzorstvenih pritožb, itd. prispevala k trajanju postopka. Končno se postopki nanašajo na nadomestila za škodo, povzročeno z odpovedjo delovnega razmerja, in ne na utemeljenost odpovedi; pritožnici naj dejansko ne bi bila povzročena nobena materialna škoda.

80. Pritožnica zatrjuje, da so sodišča pri obravnavanju njenih zahtevkov storila več nepravilnosti, kar je povzročilo predolgo trajanje in nepravičnost postopkov.

81. Po obravnavi celote predloženega gradiva in ob upoštevanju svoje sodne prakse s tega področja Sodišče ocenjuje, da so se postopki zapletli tudi zaradi njihovega prekrivanja ter da je pritožnica deloma prispevala k njihovemu trajanju. Kljub temu je njihovo trajanje v obravnavani zadevi predolgo in ne izpolnjuje zahteve po «razumnem roku».

Glede na navedeno je prišlo do kršitve 1. odstavka 6. člena Konvencije.

II. UPORABA 41. ČLENA KONVENCIJE

88. Člen 41 Konvencije se glasi:

«Če Sodišče ugotovi, da je prišlo do kršitve Konvencije ali njenih protokolov, in če notranje pravo visoke pogodbenice dovoljuje le delno zadoščenje, Sodišče oškodovani stranki, če je potrebno, nakloni pravično zadoščenje.»

A. Škoda

89. Pritožnica je zahtevala 500.000 evrov (EUR) iz naslova nepremoženjske škode.

90. Vlada je njenemu zahtevku oporekala.

91. Sodišče ocenjuje, da je pritožnica zagotovo utrpela določeno nepremoženjsko škodo. V skladu z načelom pravičnosti se ji zato iz tega naslova prisodi 2.400 EUR.

B. Stroški

82. Pritožnica je zahtevala tudi približno 8.000 EUR za stroške, ki jih je imela pred Sodiščem. Prav tako sta pritožnica in njen pooblaščenec sklenila pogodbo, ki določa, da prejme pooblaščenec 10 % nadomestila škode, ki bi ji bilo prisojeno v okviru postopkov.

83. Vlada je menila, da je njen zahtevek pretiran.

84. V skladu s sodno prakso Sodišča je pritožnica upravičena do povračila stroškov le v obsegu, v kakršnem je dokazano, da so dejansko nastali, bili nujni ter njihova višina razumna. Sodišče zato ob upoštevanju predloženih podatkov in zgoraj navedenih meril v obravnavani zadevi ocenjuje, da je za postopek pred Sodiščem v obravnavani zadevi pritožnici razumno prisoditi znesek 1.000 EUR.

C. Zamudne obresti

95. Sodišče ocenjuje, da je primerno, da zamudne obresti temeljijo na mejni posojilni obrestni meri Evropske centralne banke, povišani za tri odstotne točke.

IZ TEH RAZLOGOV SODIŠČE SOGLASNO

1. ugotavlja, da je pritožba sprejemljiva,

2. razsoja, da je prišlo do kršitve 1. odstavka 6. člena Konvencije,

3. razsoja

a) da mora tožena država pritožnici v treh mesecih od dne, ko postane ta sodba dokončna, v skladu z 2. odstavkom 44. člena Konvencije plačati 2.400 EUR (dvatisoč štiristo evrov) za nepremoženjsko škodo in 1.000 EUR (tisoč evrov) za stroške, poleg tega pa tudi vsoto, ki bi jo bilo treba morebiti poravnati iz naslova davkov,

b) da se od izteka treh mesecev pa do poplačila na navedene zneske obračunava linearna obrestna mera po stopnji, enaki veljavni mejni obrestni meri Evropske centralne banke za to obdobje, čemur se prištejejo tri odstotne točke.

Sodba se izda v francoskem jeziku, pisna obvestila na podlagi 2. in 3. odstavka 77. člena Poslovnika se pošljejo dne 9. novembra 2006.

Vincent Berger John Hedigan

Sodni tajnik Predsednik